

CESTA ZA ZDRAVÍM A POZNÁVÁNÍM REGIONU

V pondělí 8. června se pro všechny žáky Základní školy v Kunvaldě konal turistický den. Poznávali jsme místní region a získávali nové informace o osobnosti světového významu, Prokopu Divišovi a navštívili jsme jeho rodiště v Helvíkovicích u Žamberka.

Někteří žáci šlapali pěšky, menší se přesunovali i autobusem a větší skupina druhostupňových se sluncem v zádech vyjela na kolech. Pěšáci i cyklisti se vydali po Stežkách přes Kněžství, osadu Polsko a podél Orlice Betlémem v Žamberku k rodnému domku Prokopa Diviše. Cestou jsme pozorovali místní krajinu, orientovali jsme se v mapě, pojmenovávali jsme regionální místopis. U soutoku Rokytenky s Divokou Orlicí jsme plnili zeměpisné úkoly. Složit za sebou karty s místy, kterými propluje Divoká Orlice, než ji pohltí Severní moře, nebylo nejjednodušší, ale s pomocí učitelek byl úkol splněn a skupiny mohly pokračovat k Divišovu rodišti.

Před roubenou chaloupkou, starou více než 300 let, si všichni poslechli pár slov ze života kněze, učitele, vynálezce, léčitele a hudebníka Prokopa Diviše, všimli jsme si jeho podivuhodného vynálezu, deskového bleskosvodu s mnoha železnými hroty, a pak jsme si konečně prohlédli skromný domek i uvnitř. Moc místa tam devítičlenná rodina neměla a o pohodlí a sociálním vybavení nemůže být ani řeč. Přesto v malé chaloupce vyrostl tak velký a slavný muž.

Velcí pěšáci se vraceli po svých jinou cestou zpět, menší se poznávali trasu kolem Dymlovského rybníka k autobusu a ty nejmenší bouřka postrašila, a tak se pro jistotu vydali na autobus do Žamberka.

No a cyklisté? Ti se pěkně za sebou seřadili do dvacetičlenného hada a šlápli do pedálů směr Bohousova podél trati po modré značce. Frčelo nám to parádně. V Bohousové krátká svačinová zastávka a rychle zas do sedel a vzhůru polňačkou do České Rybné. A protože jsme parta hravá, tak jsme si v týmech zahráli poznávačku přírodnin a improvizními scénkami jsme se vzájemně pobavili a zasmáli. Trochu jsme zmokli, ale nikdo se nerozpustil, spíše nás dešťové kapky osvěžily. Daleko víc nás však zlobil krutý severní protivítr a dost nás do kopců brzdil. Každý ho však prorážel urputným funěním a zabíráním do pedálů, ale ani jsme se nenadáli a byli jsme po 37 km na tachometru zase zpátky v Kunvaldě.

Máme pěkný zážitek a těšíme se na další podobnou turistiku.

Zdrávi dojeli a došli kunvaldští školáci.

Ze žákovských prací posbírala a upravila Jana Frimlová



